

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Streszczenie decyzji Komisji

z dnia 18 kwietnia 2007 r.

dotycząca postępowania na mocy art. 81 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

(Sprawa COMP/B/37.766 — Niderlandzki rynek piwa)

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1697)

(Tylko tekst w języku niderlandzkim jest autentyczny)

(2008/C 122/01)

STRESZCZENIE NARUSZENIA

1. Niniejsza decyzja skierowana była do InBev NV, InBev Nederland NV, Heineken NV, Heineken Nederland BV, Koninklijke Grolsch NV oraz Bavaria NV.
2. Sześć wymienionych powyżej podmiotów prawnych należących do czterech przedsiębiorstw piwowarskich uczestniczyło pomiędzy 27 lutego 1996 r. a 3 listopada 1999 r. w pojedynczym i ciągłym naruszeniu artykułu 81 Traktatu WE ustanawiającego Wspólnotę Europejską na rynku piwa w Niderlandach.
3. Naruszenie przepisów wynikało z szeregu porozumień i/lub uzgodnionych praktyk, których celem było ograniczenie konkurencji na wspólnym rynku, w szczególności poprzez:
  - (i) koordynację cen i podwyżek cen piwa w Niderlandach, zarówno w segmencie hotelarsko-gastronomicznym jak i w handlu detalicznym, w tym także w zakresie piwa sprzedawanego pod własną marką sprzedawcy;
  - (ii) sporadyczną koordynację innych warunków sprzedaży oferowanych poszczególnym klientom w segmencie hotelarsko-gastronomicznym w Niderlandach;
  - (iii) sporadyczne uzgadnianie podziału klientów, zarówno w segmencie hotelarsko-gastronomicznym jak i w handlu detalicznym w Niderlandach.
4. „Segment hotelarsko-gastronomiczny” oznacza miejsca, gdzie konsumuje się piwo po zakupie, np. restauracje i kawiarnie. „Handel detaliczny” oznacza miejsca, gdzie nie konsumuje się piwa po zakupie, np. sprzedaż za pośrednictwem supermarketów.

NIDERLANDZKI RYNEK PIWA

5. Wartość rynkowa piwa sprzedawanego przez cztery przedsiębiorstwa piwowarskie na niderlandzkim rynku piwa w okresie objętym decyzją wynosiła około miliarda EUR rocznie. Całkowity udział członków kartelu w niderlandzkim rynku piwa wynosił powyżej 90 %.

FUNKCJONOWANIE KARTELU

6. Omawiane cztery przedsiębiorstwa piwowarskie są ważnymi członkami Centralnego Urzędu ds. Piwowarstwa (*Centraal Brouwerij Kantoor*), w ramach którego odbywają się liczne dobrze zorganizowane, numerowane spotkania zgromadzenia ogólnego i różnych grup roboczych. Zaproszenia, jak również protokoły z obrad, są rozsyłane do poszczególnych członków. Równoległe do tych oficjalnych spotkań, przez lata organizowane były nieoficjalne spotkania, podczas których przedsiębiorstwa piwowarskie omawiały sposoby ograniczenia konkurencji.
7. W decyzji ustala się datę początkową funkcjonowania kartelu od spotkania z dnia 27 lutego 1996 r., czyli pierwszego spotkania, w przypadku którego Komisja posiada dowody, że w jego trakcie omawiana była tematyka związana z ograniczaniem konkurencji. Datę końcową funkcjonowania kartelu ustala się na dzień 3 listopada 1999 r., czyli datę ostatniego spotkania, w przypadku którego Komisja posiada dowody, że w jego trakcie omawiana była tematyka związana z ograniczaniem konkurencji.
8. Naruszenia popełnione przez adresatów decyzji uważa się za naruszenia o „bardzo poważnym” charakterze, ponieważ ich celem było ustalenie cen, a zatem ograniczenie konkurencji, co wpływa na handel pomiędzy państwami członkowskimi.

POSTĘPOWANIE

9. W lipcu 1999 r. po otrzymaniu skargi na rzekome nadużywanie pozycji dominującej Komisja przeprowadziła inspekcję w siedzibie Interbrew (poprzednika InBev) w Leuven (Belgia). W wyniku inspekcji rozpoczęto także postępowanie w innej sprawie, dotyczącej kartelu na belgijskim rynku piwa, w którym uczestniczyło Interbrew i przedsiębiorstwo Alken-Maes, a także związek belgijskich producentów piwa. W trakcie tego drugiego postępowania przedsiębiorstwo Interbrew złożyło wniosek na podstawie zawiadomienia w sprawie złagodzenia sankcji z 1996 r. dotyczący drugiego kartelu funkcjonującego na belgijskim rynku piwa (regulującego sprzedaż piwa sprzedawanego pod oznaczeniem dystrybutora i obejmującego większą liczbę producentów piwa), jak również praktyk ograniczających konkurencję we Francji, w Luksemburgu, we Włoszech i w Niderlandach.
10. W wyniku oświadczenia Interbrew, w Niderlandach przeprowadzono dochodzenia w dniach 22 i 23 marca 2000 r.
11. W dniu 30 sierpnia 2005 r. Komisja rozpoczęła dochodzenie w niniejszej sprawie i przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, o czym zostali powiadomieni adresaci niniejszej decyzji.
12. Przedsiębiorstwo Interbrew przekształciło się w InBev w wyniku połączenia z AmBev w 2004 r., a Interbrew Niderland zmieniło w 2006 r. nazwę na InBev Nederland.
13. Ponieważ żadna ze stron nie poprosiła o możliwość złożenia ustnych wyjaśnień w trakcie spotkania wyjaśniającego, spotkanie wyjaśniające nie odbyło się.
14. Z wyjątkiem InBev, adresaci pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń zakwestionowali prawdziwość faktów stanowiących omawiane tutaj naruszenie. Argumenty stron zostały przeanalizowane i omówione w decyzji.

GRZYWNY**Kwota podstawowa**

15. Biorąc pod uwagę charakter naruszenia oraz na fakt, że dotyczyło ono całego terytorium Niderlandów, przedsiębiorstwa, do których skierowana jest decyzja, naruszyły w bardzo poważny sposób art. 81 Traktatu.
16. W ramach kategorii bardzo poważnych naruszeń skala odpowiednich grzywien umożliwia różne potraktowanie przedsiębiorstw, w celu uwzględnienia rzeczywistej zdolności ekonomicznej poszczególnych przedsiębiorstw do wyrządzenia znacznych szkód konkurencji. Jest to właściwe podejście, gdy — tak jak w omawianym przypadku — udział w rynku przedsiębiorstw dopuszczających się naruszenia jest bardzo zróżnicowany.
17. W niniejszej sprawie należy wykorzystać wartość sprzedaży piwa w Niderlandach przez przedsiębiorstwa uczestniczące w naruszeniu jako podstawę do porównań mających na celu ustalenie ich odpowiedniego udziału. Porównanie opiera się na wartości sprzedaży piwa w Niderlandach w ostatnim pełnym roku kalendarzowym, w trakcie którego miało miejsce naruszenie (1998). Przedsiębiorstwo Heineken, którego sprzedaż piwa w Niderlandach miała wartość (pomiędzy 450 a 480) mln EUR w 1998 r., zostało

umieszczone w pierwszej kategorii. Przedsiębiorstwo Grolsch, którego sprzedaż piwa w Niderlandach miała wartość (pomiędzy 150 a 180) mln EUR w 1998 r. oraz przedsiębiorstwo InBev, którego sprzedaż piwa w Niderlandach miała wartość (pomiędzy 150 a 180) mln EUR w 1998 r., zostały umieszczone w drugiej kategorii. Przedsiębiorstwo Bavaria, którego sprzedaż piwa w Niderlandach miała wartość (pomiędzy 100 a 130) mln EUR w 1998 r., zostało umieszczone w trzeciej kategorii.

18. W ramach kategorii bardzo poważnych naruszeń, wielkość potencjalnych grzywien umożliwia także ustalenie grzywien na poziomie, który gwarantuje, że będą one miały wystarczający efekt odstrasżający, biorąc pod uwagę wielkość każdego przedsiębiorstwa. W 2006 r. światowe obroty przedsiębiorstwa InBev wynosiły 13,308 miliarda EUR, obroty przedsiębiorstwa Heineken wynosiły 11,829 miliarda EUR, przedsiębiorstwa Grolsch 317 mln EUR, a przedsiębiorstwa Bavaria 401 mln EUR. W związku z powyższym Komisja uznaje za właściwe, aby pomnożyć grzywnę nałożoną na przedsiębiorstwa InBev i Heineken przez 2,5.
19. Wartość podstawową grzywien zwiększa się zasadniczo o 10 % procent za każdy pełny rok trwania naruszenia, oraz o 5 % za każdy pozostały okres 6 miesięcy lub dłuższy, ale krótszy niż jeden rok. Wszyscy adresaci niniejszej decyzji są winni naruszenia trwającego 3 lata i 8 miesięcy. W związku z tym wartość podstawową grzywiny należy zwiększyć o 35 %.

Okoliczności obciążające i łagodzące

20. W decyzji stwierdza się, że w niniejszej sprawie w przypadku żadnego z wymienionych przedsiębiorstw nie zaistniały ani okoliczności obciążające, ani okoliczności łagodzące.

Zastosowanie pułapu 10 % obrotów

21. Artykuł 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 stanowi, że „dla każdego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw biorących udział w naruszeniu grzywna nie przekroczy 10 % całkowitego obrotu uzyskanego w poprzedzającym roku obrotowym”. Biorąc pod uwagę obroty omawianych przedsiębiorstw w 2006 r., w wyniku powyższego ograniczenia należy zmniejszyć grzywnę nałożoną na przedsiębiorstwo Grolsch.

Zastosowanie zawiadomienia w sprawie złagodzenia sankcji z 1996 r.

22. Przedsiębiorstwo InBev złożyło wniosek na podstawie zawiadomienia Komisji w sprawie nienakładania lub obniżania grzywien w sprawach kartelowych. Przedsiębiorstwo to współpracowało z Komisją na różnych etapach śledztwa w celu uzyskania korzystnego traktowania zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie nienakładania lub obniżania grzywien w sprawach kartelowych z 1996 r. (1).
23. InBev twierdzi, że spełnia wymogi niezbędne do tego, aby skorzystać ze zmniejszenia grzywiny o co najmniej 75 % lub nawet ze zwolnienia z grzywiny na podstawie Sekcji B zawiadomienia z 1996 r.

(1) Dz.U. C 207 z 18.7.1996, str. 4.

24. Przedsiębiorstwo InBev poinformowało Komisję o zaistnieniu naruszenia, jeszcze zanim Komisja rozpoczęła dochodzenie i zanim uzyskała jakiegokolwiek inne informacje dotyczące naruszenia. InBev było także pierwszym przedsiębiorstwem, które dostarczyło Komisji dokumenty niezbędne do potwierdzenia istnienia kartelu. Zgodnie ze stanem wiedzy Komisji, InBev zakończyło swój udział w nielegalnych działaniach jeszcze zanim Komisja dowiedziała się o naruszeniu. Przedsiębiorstwo InBev dostarczyło także Komisji wszystkie posiadane przez siebie dowody dotyczące funkcjonowania kartelu. Ponadto InBev współpracowało w pełni z Komisją przez cały czas trwania śledztwa i nie kwestionowało zasadniczej treści oskarżeń przeciwko przedsiębiorstwom uczestniczącym w kartelu, przedstawionych w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń. Ponadto nie ma przesłanek aby stwierdzić, że InBev zmusiło jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo do udziału w naruszeniu, lub że przejawiało inicjatywę i odgrywało główną rolę w nielegalnej działalności.
25. W związku z powyższym Komisja przyjmuje stanowisko, że przedsiębiorstwo InBev w pełni współpracowało z Komisją zgodnie w wymogami określonymi w Sekcji B zawiadomienia z 1996 r.
26. W decyzji uwzględniono wszystkie powyższe czynniki oraz obniżono o 100 % grzywny, które miały być nałożone na InBev NV oraz InBev Nederland NV.
- DECYZJA**
27. Poniższe przedsiębiorstwa uczestniczyły w okresie od dnia 27 lutego 1996 r. do dnia 3 listopada 1999 r. w pojedynczym i ciągłym naruszeniu art. 81 Traktatu poprzez zawarcie szeregu porozumień i/lub stosowanie uzgodnionych praktyk, których celem było ograniczenie konkurencji w ramach wspólnego rynku, w szczególności poprzez (i) koordynację cen i podwyżek cen piwa w Niderlandach, zarówno w segmencie hotelarsko-gastronomicznym jak i w handlu detalicznym, w tym także w zakresie piwa sprzedawanego pod marką własną sprzedawcy; (ii) sporadyczną koordynację innych warunków sprzedaży oferowanych poszczególnym klientom w segmencie hotelarsko-gastronomicznym w Niderlandach; (iii) sporadyczne uzgadnianie podziału klientów, zarówno w segmencie hotelarsko-gastronomicznym jak i w handlu detalicznym w Niderlandach:
- a) InBev: InBev NV i InBev Nederland NV;
  - b) Heineken: Heineken NV i Heineken Nederland BV;
  - c) Grolsch: Koninklijke Grolsch NV;
  - d) Bavaria: Bavaria NV.
28. Za naruszenia, o których mowa powyżej, nałożono następujące grzywny:
- a) Heineken NV i Heineken Nederland BV, solidarnie: 219 275 000 EUR;
  - b) Koninklijke Grolsch NV: 31 658 000 EUR;
  - c) Bavaria NV: 22 850 000 EUR.
29. Powyższe przedsiębiorstwa musiały bezzwłocznie zakończyć opisane naruszenia, jeżeli jeszcze tego nie zrobiły. Przedsiębiorstwa te musiały powstrzymać się od ponownego podejmowania działań i zachowań takich jak naruszenia, które stwierdzono w niniejszej sprawie oraz od wszelkich działań i zachowań o równoważnych celach lub skutkach.